

“डिडिग्रो रोमग्रफलो मुनिनिर्मित इत्यपि ।
डिडिग्रो रचिग्रज्ञेदी पिपञ्जेष्वापहः स्तुतः ।
सुशीतो वातलो रूचो मन्त्रलक्षाप्ररोहरः ॥”
डिडिः, पुं, काठमयहृत्को । यथा, सुप्रज्ञाकारणे
विभक्तिपादे ।

“डित्यः काठमयो हृत्को डवित्यस्मान्नयो ऋगः ॥”
विशेषलक्षणयुक्तपुरुषः । यथा,—
“भ्रामरूपो युवा विद्वान् सुन्दरः प्रियदर्शनः ।
सर्वंशास्त्रार्थवेत्ता च डित्य इत्यभिधीयते ॥”

इति कलापटीकाशाखासारः ॥

(द्रव्यवाचिसंज्ञाशब्दभेदः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । “द्रव्यशब्दा एकव्यक्तिवाचिनो हरि-
हरडित्यडवित्यादयः ॥”)

डिप, इ क ड ज संहती । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-आत्म-उभं-च-सकं-सेट् ।) ऋङ्ङन्वर्ग-
हृतीयादिः । इ क ड, डिम्ययते । ज, डिम्य-
यति डिम्ययते । अयमात्मनेपदीत्यन्व्ये । संहती
राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

डिप, क ड ज संहती । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-आत्म-उभं-च सकं-सेट् ।) ऋङ्ङन्वर्ग-
हृतीयादिः । क ड, डेपयते । ज, डेपयति डेप-
यते । पुनःपाठान्नेदुबन्धः । अयमात्मनेपदी-
त्यन्व्ये । संहती राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

डिप, शि क य इर् रुदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-चुरां-दिवां च-सकं-सेट् ।) शि, डिपति
अडिपीत् । क, डेपयति । य, डिप्यति । इर्
अडिपत् अडेपीत् । तुदायन्वर्गस्यैव कुटादि-
त्वमिति दिवादिपक्षे गुणः । दिवादिपक्षे पुषा-
दित्वान्नित्यं ड इत्यन्व्ये । रुदि प्रेरणे । इति
दुर्गादासः ॥

डिव, इ क नोदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) ऋङ्ङन्वर्गहृतीयादिः । इ क,
डिम्ययति । नोदः प्रेरणम् । इति दुर्गादासः ॥

डिभ, इ क ज सङ्घे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-उभं-सकं-सेट् ।) इ क ज, डिम्ययति
डिम्ययते । अयमात्मनेपदीति केचित् । सङ्घो
राश्रीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

डिम, हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) डिडिमः । सौत्रघातुरयम् । इति
दुर्गादासः ॥

डिमः, पुं, नाटकस्य रूपकविशेषः । इति हेम-
चन्द्रः । २ । १६८ ॥ (तल्लक्षणादिकं यदुक्तं
साहित्यदर्पणे । ६ । २४६ ।

“मायेन्द्रजालसंयामक्रोधोद्गान्नादिचेष्टितैः ।

उपरगोच भूयिष्ठो डिमः ख्यातोऽतिवृत्तकः ॥

अङ्गो रौद्ररससन्न सर्वेऽङ्गानि रसाः पुनः ।

चत्वारोऽङ्गा मता नेह विष्कम्भकप्रवेशकौ ॥

नायका देवगन्धर्व्यचरचोमहोरगाः ।

भूतप्रेतपिशाचाद्याः षोडशान्नसुहृताः ।

वृत्तयः कौशिकीचीना निम्बिभर्षाश्च सन्धयः ।

दीपाः स्युः षड्भाः प्रान्नाहास्यङ्गार-

वर्जिताः ॥”

डिम्बं, स्त्री, (डिम्ब + घञ् ।) भयम् । कलकम् ।
द्रुपुपुसः । इति हारावली । २४४ ॥ डमरः ।
इत्यमरः । ३ । २ । १४ ॥

डिम्बः, पुं, (डिवि नोदे + भावे घञ् ।) भय-
ध्वनिः । अक्षम् । द्रुपुपुसः । ङ्रीहा ।
विडम्बः । इति मेदिनी । वे, ५ ॥ डिम्बः । इति
डिक्कपकोषः ॥

डिम्बाहवः, पुं, (डिम्बः वृपतिह्रीनत्वात् विडम्ब-
मूल आहवः ।) वृपतिरहितयुद्धम् । इति
जटाधरः ॥ (यथा, मनुः । ५ । ६५ ।

“डिम्बाहवहतानाश्च विदुता पार्थिवेन च ॥”

“डिम्बाहवो वृपरहितयुद्धं तत्र हतानाम् ।”

इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥)

डिम्बिका, स्त्री, (डिम्बयति नायकसमीपे नोदय-
त्वात्तानमिति । डिम्ब + षुल् । टाप् अत
इत्वच् ।) कामुकी । जलविम्बः । श्लोक-
वृत्तः । इति शब्दरत्नावली ।

डिम्बः, त्रि, (डिम्बयति संहतो भवतीति । डिम्ब-
+ पचाद्यच् ।) शिशुः । इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥
(यथा, रचिकरञ्जने । १ ।

“शुभारम्भेऽदम्भे मङ्गितमतिडिम्भेऽङ्गितशतं ।

मण्डितम्भे रम्भेऽन्धसङ्कुचकुम्भे परिणतम् ॥”

ऋषः । इति मेदिनी । मे, ४ ॥ अस्य रूपा-

नारं डिम्बः । इति डिक्कपकोषः ॥

डिम्बकः, त्रि, (डिम्ब एव । डिम्ब + स्वार्थे कन् ।)
बालकः । इति शब्दरत्नावली ॥ (खनामंख्यातः
शास्त्रदेशाधिपतेर्ज्ञानदत्तस्य पुत्रः । यथा, हरि-
वंशे भविष्यपर्वणि । ३२ । १८ ।

“हंसो व्येष्टो वृपसुतो डिम्बकोनन्तरोऽभवत् ॥”

अस्य विशेषविवरणं तत्रैव विस्तरशो द्रष्टव्यम् ॥)

डिम्बचक्रं, स्त्री, (डिम्ब इव चक्रम् ।) नराणां
शुभाशुभनिर्णायकचक्रविशेषः । यथा,—

“डिम्बचक्रे न्यसेद्गानि भातुभादित्रिमस्तके ।

मुखे चोष्णि द्वयं स्कन्धे चैकैकं बाहुहस्तयोः ॥

हृदि पञ्च नाभिगुह्ये चैकैकं षट् च चासुनोः ।

चरणाभ्यां तथैकैकं जन्मार्चपतनात् फलम् ॥

श्रीर्षस्थे हृत्तलाभः स्यात् वक्त्रे मिष्टान्नभोजनम् ।

स्कन्धे घनौ च बाहुभ्यां श्यानभरो भवेन्नरः ॥

पाणिभ्यां तस्करो लक्ष्मीर्हृदयव्यायुश्च नाभितः ।

गुह्ये कामो भ्रमो जान्मोरत्यचीवी च पादयोः ॥”

इति खरोदयः ॥

डिम्बा, स्त्री, (डिम्ब + टाप् ।) अतिशिशुः ।
इत्यमरः । २ । ६ । ४१ ॥

डो, ओ इ य गतौ । नभोगतौ । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (दिवां-आत्म-सकं-च-सेट् ।)
ओ, डीनः । इ य, डीयते । इति दुर्गादासः ॥

डो, इ नभोगतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्म-अकं-सेट् ।) इ, डयते पक्षी । अस्यापि
निष्ठायां डीनः । इति कातन्वादाः । घातु-
पारायणिकास्तु इमंनिषेधे ओदुबन्धुडो

यह्यादस्मादिभिवत्तथादुगुणे डयित इत्याहुः ।

गोयीचक्रोऽपि । डयितः डयितवान् इत्याहुः-

जहार । खमते तु डीत इत्येव । इति दुर्गा-
दासः ॥

डीनं, स्त्री, (डी नभोगतौ + भावे क्तः ।) पश्चि-
गतिः । इति जटाधरः ॥ तद्वेदा यथा,—

“क्षयात् संपद्य निष्कम्भ पक्षसम्पातसुच्यते ।

ऊर्ध्वाधोगतिसम्भवः समुदीर्यं प्रचक्षते ॥

संकल्प्य पक्षगमनसुच्यते अतिरिक्तकम् ।

षड्विंशतिरभो भेदाः पातानामिह दर्शिताः ॥

महाडीनं विहायैषां पातानां त्रिविधा गतिः ।

गतं तत्र यथोद्दिष्टं आगतं पुनरागमः ॥

प्रत्यावृत्तिः प्रतिगतिरिति षट् सप्तभिः स्तुताः ।

तेषां निपाताः कथ्यन्ते प्रत्येकं पक्षविंशतिः ॥”

तदुच्यते । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनम् १ अवडीनं अधः-

पतनम् २ प्रडीनं पतनवेगवत्ता ३ डीनं पतन-

भाषम् ४ निडीनं नौचैःपतनम् ५ संडीनं

सम्यक्पतनम् ६ तिर्यग्डीनं तिर्यक्पतनम् ७

विडीनं विचित्रं पतनम् ८ परिडीनं सर्वतः

पतनम् ९ पराडीनं परावृत्त्य गमनम् १०

सुडीनं सुकुमारपातः ११ अभिडीनं आभि-

मुख्येन पुनः पुनः पतनम् १२ महाडीनं चुद्र-

पतनेन प्रत्यावृत्तिः १३ निडीनं भक्ष्यमाश्रयं वा

पश्यतः पतनम् १४ अतिडीनं दीर्घपतनम् १५

अवडीनं अधःपतनम् १६ प्रडीनं अधःपतने

वेगवत्ता १७ अवसंडीनं अधःपतने शोभन-

वत्ता १८ डीनडीनकं पतनं निम्बिशेष्यं कुतू-

सितश्च १९ संडीनोड्डीनं शोभनऋङ्गमनम् २०

संडीनडीनं शोभनगमनमात्रम् २१ पुनडीनं

तदेव सामान्यगमनम् २२ डीनावडीनकं तदे-

वाधः कुतूसितश्च २३ सम्पातं बहुभिः सह

गमनम् २४ समुदीर्यं परस्परसङ्घर्षा गम-

नम् २५ ततोऽन्यत् अतिरिक्तकं तस्मात् सङ्घर्ष-

क्षतादेवक्रेहहतं पतनम् २६ । एतेषु षड्-

विंशतिसंख्येषु पतनं एकं डीननामकं निम्बि-

शेष्यं पतनमात्रं सविशेष्यानि पतनानि पक्ष-

विंशतिसंख्यानि तत्र तानि सविशेष्यानि वक्ष्य-

माणाचतुर्भिर्विशेष्यकैर्विशेष्यानि इति श्रुतं निम्बि-

शेष्यकैकमिति एकोत्तरं श्रुतम् । तानि चत्वारि

विशेष्यानि यथा । गतं गमनमात्रम् । आगतं

आगमनम् । प्रतिगतं गत्वेव पुनरागमनं आग-

त्वेव पुनर्गमनश्च । इति महाभारते । ८ । ४१ अ. ॥ ३ ॥

आगमशास्त्रविशेषः । यथा, सुखभावातन्त्रे ।

“डामरं डमरं डीनं श्रुतं कालीविलासकम् ।

सप्तकोटिमहाप्रस्था मम वक्त्राङ्घ्रिनिर्गताः ॥”

डीनडीनकं, स्त्री, (डी + भावे क्तः ।) ततः स्वार्थे

कन् । डीनेन सह डीनकं निम्बिशेष्यं कुतूसितं

वा पतनम् ।) पश्चिणां गतिक्रियाविशेषः ।

इति जटाधरः । अस्य विवरणं डीनशब्दे

द्रष्टव्यम् ॥

डीनावडीनं, स्त्री, (डीनेन सह अवडीनम् ।)

पश्चिगतिविशेषः । तसु एकस्यां गतौ गत्यन्तर-

मिश्रणम् । अधःकुतूसितगमनश्च । इति महा-

भारते कर्णपर्वटीका ॥